

در افق آتشگون

... و جلودار،
نگاهی به افق دوخت و گفت:
دورتر،
در رگ ابری خونریز
چشم باران پیداست!
و به آواز سم اسب شما،
می خوانند،
غوک ها،
تشنگی قلب زمین را،
با خویش!
و غباری تیره،
در نشیب جنگل،
سر به شب می ساید!
دورتر،
حنجره ی رعد فروپوشیده است
آسمان را درخویش.
غوک ها،
می خوانند:
غوووور...
غوووور...
جادوی باران در نور!
بارتان را،
به زمین مگذارید،
دورتر،
در افق آتشگون
ابر،
در حجله مهتاب به رقص آمده است!
چشم بر هم مزیند،
راه،
بسیار بجا مانده هنوز!
دورتر،
از رخم خونی ابر،
اشک مهتاب افتاد!
کام بگشاید هان!
و برانید به پیش
دورتر،
از افق آتشگون،
چشم باران افتاد!...
م. نوید

همبستگی با اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در ترکیه

بیش از هفتاد روز از اعتصاب غذای ۳۰۰ تن از زندانیان سیاسی در ترکیه به دلیل وضع بد زندان ها، محروم بودن زندانیان از حق ملاقات، دور بودن زندان ها از محل سکونت خانواده ها، نگره داری در سلول های انفرادی و شکنجه و آزار مدام آنان توسط زندانبانان می گذرد.

افزون بر این تعداد بیش از ۱۲۰۰ زندانی سیاسی دیگر در

ادامه در ص ۶

واگذاری سهام کارگران ترفندی کهنه
تراز مثبت بازرگانی خارجی - واقعیت چیست ؟
رژیم از دانشگاه ها چه می خواهد ؟
ادامه نوسازی با هدف تحکیم سوسیالیسم

نامه
مردم

ارکان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۴۸۵، دوره هشتم
سال سیزدهم، ۹ مرداد ۱۳۷۵

«جبهه» های «حزب الله» و مسئله آزادی احزاب و تشکل های سیاسی در ایران

و «انقلاب» آغاز به کار می کند. از سوی دیگر گروه حجتیه در شمایل جامعه روحانیت مبارز که تا قبل از «انتخابات» موضوع عدم وجود احزاب در ایران را یکی از دست آوردهای «نظام جمهوری اسلامی» در مقابل «مدل غربی» ارزیابی می کرد، ناگهان مخالفان احزاب و تشکل های سیاسی را گروهی «مقدس مآبان» معرفی کرد و اعلام نمود «زمینه های مناسب» برای تشکل احزاب، جبهه ها و غیر حاضر شده است. و بشارتی وزیر کشور نیز مدعی شد که آتقدیر آزادی در کشور هست که حتی صد هزار نفری که در استادیوم فوتبال جمع می شوند هم یک حزب سیاسی هستند!؟

برای آشنایی روشن تر با دلایل چنین مانورهای از سوی جناح های مختلف باید با برنامه و هدف ایجاد چنین تشکل هایی آشنا شد. ناطق نوری رییس مجلس و کاندیدای گروه حجتیه - رسالت برای «انتخابات» ریاست جمهوری آینده در سخنرانی خود در «کنگره دوم جامعه اسلامی مهندسین» ضمن اشاره به سابقه تحزب در سال های نخست انقلاب و تشکیل حزب جمهوری اسلامی به عنوان نخستین تجربه در زمینه کار تشکیلاتی از جمله گفت: «جامعه روحانیت مبارز تهران با فعالیت های تشکیلاتی خود زمینه را مساعد کرد تا بر حول محور ولایت تشکل های همسو با آن به وجود آید...» و سپس افزود: «

ادامه در ص ۶

بازار مکاره تشکیل «جبهه های» گوناگون «حزب الله» در داخل کشور هر روز داغ تر می شود. گروه «کارگزاران سازندگی»، «ائتلاف خط امام» و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی در مجلس فراکسیون «مجمع نمایندگان حزب الله» را به رهبری عبدالله نوری راه انداختند، ناطق نوری، باهنر و غفوری فرد از ضرورت تشکیل جبهه واحد تشکل های پیرو «ولایت» سخن گفتند و «انصار حزب الله» در شهرهای گوناگون کشور دفتری ایجاد کردند. هدف چنین جبهه هایی به گفته رهبران آنها «حفظ نظام» و «ولایت» و شاید اگر روشن تر گفته شود آماده شدن برای «انتخابات» آینده ریاست جمهوری است که در ماه های آینده برگزار خواهد شد.

نخستین نکته جالب در این «ائتلاف ها»، و «جبهه ها» عدم پابندی گروه های مختلف به اصول و حتی برنامه هایی است که خود از قبل اعلام کرده اند. به عنوان نمونه گروه «ائتلاف خط امام» و «مجاهدین سازمان انقلاب اسلامی» که تا چند ماه قبل از برگزاری «انتخابات» مجلس گروه طرفداران رفسنجانی - «کارگزاران» را «راست مدرن» که هدفی جز سازش با آمریکا ندارد و مسؤول بی عدالتی های موجود و هم کاسه با «راست سنتی» معرفی می کردند، ناگهان و به شکل «معجزه آسایی»، خود را درحدی به این گروه نزدیک می بینند که تمامی مسایل و «سوء تفاهم های» گذشته به فراموشی سپرده می شود و «مجمع نمایندگان حزب الله» برای نجات «نظام»

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

رویدادهای ایران

تجدید انتخابات به شوط استعفای استاندار اصفهان

روزنامه انگلیسی زبان «ایران نیوز» چاپ تهران به نقل از علی موحدی ساوجی - نماینده پرنفوذ مجلس وابسته به جناح رسالت - نوشت که شورای نگهبان، اسحاق جهانگیری استاندار اصفهان را به «مداخله» در امر برگزاری انتخابات مجلس شورای اسلامی در این شهر متهم کرده و مصرا نه خواستار استعفای او از مقام استانداری اصفهان شده است.

موحدی ساوجی تأکید کرد که شورای نگهبان تا زمانی که اسحاق جهانگیری از مقام خود استعفا نکرده است، اجازه برگزاری انتخابات در این شهر را نخواهد داد.

اتلاف جناح های «خط امام» و «کارگزاران»

بنا به دعوت عطاءالله مهاجرانی و عبدالله نوری، حدود یکصد نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی وابسته به جناح موسوم به «اتلاف گروه های خط امام» و گروه «کارگزاران سازندگی» (جناح رفسنجانی)، گرد هم آمدند و فراکسیون مشترکی تحت عنوان «مجمع حزب الله» را تشکیل دادند. در اولین جلسه این «مجمع»، عبدالله نوری، حسین مرعشی (سرپرست سابق دفتر رییس جمهوری و نماینده فعلی کرمان در مجلس)، مجید انصاری، قمی و سهیلا جلودارزاده به عنوان اعضای هیأت ریسه «مجمع حزب الله» انتخاب

شدند که وظیفه هماهنگی فعالیت نمایندگان عضو «مجمع» را برعهده دارند.

این اقدام علی رغم آن انجام گرفت که خامنه ای در پیام خود به جلسه افتتاحیه مجلس پنجم به نمایندگان گوشزد کرده بود که از «تعبیرهای چپ و راست یا اصرار بر وجود احزاب سیاسی در مجلس قانونگذاری و مانند اینها» پرهیزند.

نشریه «عصر ما»، ارگان «سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی»، در سرمقاله آخرین شماره خود تشکیل «مجمع حزب الله» را به «فال نیک» گرفت و تشکیل «این مجمع که از فراکسیون های اقلیت شکل گرفته است» را ناشی از «انگیزه قوی این جناح ها برای حضور مؤثرتر و یکپارچه تر در عرصه های مورد اتفاق و مقابله با مشی انحصارطلبانه یک جناح [رسالت]» که «با تجمیع قوای خود هدف حاکمیت انحصاری را تعقیب می کند» دانست.

گزارشی از گروانی

روزنامه «سلام» طی گزارشی از افزایش بی سابقه قیمت های پنج گروه اساسی: لوازم خانگی، مواد خوراکی، آهن آلات، مصالح ساختمانی، و لوازم یدکی خودرو خبر داد. این روزنامه می نویسد: «با گذشت چند ماه از خروج برخی کالاها از طرح تعزیرات حکومتی که بارها از سوی مسئولان برخی وزارتخانه ها برای رفع محدودیت مورد تأیید قرار گرفت، و به رغم در نظر گرفتن مبلغ قابل توجهی ارز برای تولیدات کارخانجات، نه تنها تغییرات چشمگیری در کاهش قیمت این اقلام مشاهده نشد، بلکه برخی از این کالاها نایاب شده و قیمت شان سیر صعودی یافته است.»

«سلام» در ادامه گزارش خود می نویسد: «عرضه لوازم خانگی کاهش یافته و در بازار این اقلام با افزایش قابل توجه قیمت به صورت پنهانی عرضه می شود... در گروه مواد غذایی، قیمت ها به طور متوسط ۲۵ تا ۳۰ درصد افزایش یافته که در مورد گوشت قرمز، گوشت سفید و پنیر بیش از سایر اقلام است... قیمت آهن آلات نسبت به سال گذشته تا ۳۰ درصد

افزایش یافته... و در بخش لوازم یدکی اتومبیل و لاستیک نیز بازار از وضعیت مناسبی برخوردار نیست. هم اینک نرخ لاستیک داخلی دوبرابر قیمت مصوب است و روشن نیست که لاستیک تولید داخلی که می بایست در اختیار مصرف کنندگان قرار گیرد، چگونه از بازار آزاد سرد می آورد؟... مصالح ساختمانی نیز به رغم رکود نسبی ساختمان سازی و مسکن، عمدتاً بین ۳۰ تا ۸۰ درصد افزایش قیمت نشان می دهند.»

دیپلمات جمهوری اسلامی در مظان اتهام ترور

قاضی ایتالیایی که به پرونده قتل محمدحسین تقدی - عضو سابق سازمان مجاهدین خلق و نماینده «شورای ملی مقاومت» در ایتالیا که در اسفند ماه ۷۲ در شهر رم ترور شد - رسیدگی می کند، از دولت ایران خواست تا اطلاعاتی درباره یکی از دیپلمات های خود به نام «حمید پرنده» که مظنون به دست داشتن در قتل تقدی است، در اختیار وی بگذارد. «فرانکو ایوشا» قاضی ایتالیایی همچنین یک ایرانی دیگر به نام «علیرضا یزدی نژاد» و دو الجزایری را که متهم به مشارکت در ترور مذکور هستند، برای محاکمه به دادگاه فراخواند. هیچ یک از این سه نفر، که هم اکنون در ایتالیا اقامت دارند، بازداشت نشده اند. تشکیل جلسه دادگاه به خاطر عدم دسترسی به اطلاعات لازم درباره «حمید پرنده» به تعویق افتاده است. وی مدتی به عنوان دیپلمات جمهوری اسلامی در رم به کار اشتغال داشته و چندی قبل به ایران بازگشته است.

مخالفت با «سازش بر سر مسئله سلمان رشدی»

سازشی که قرار بود میان دولت جمهوری اسلامی و اتحادیه اروپا بر سر مسئله سلمان رشدی صورت گیرد با مخالفت چند کشور عضو اتحادیه اروپا مواجه شد. بر اساس این سازش قرار بود اتحادیه اروپا طی نامه ای «اعتبار» فتوای آیت الله خمینی در مورد اعدام سلمان رشدی و «غیرقابل لغو بودن» آن را به رسمیت بشناسد و دولت جمهوری اسلامی نیز در مقابل کتاب تضمین کند که کسی را مأمور کشتن رشدی نخواهد کرد.

رژیم خود را برای دور جدیدی از پیگرد و سرکوب خشن توده های مردم آماده می کند

بشارتی در اختاریه خود اعلام کرده است که «تا اقبضای مهلت اعلام شده هیچ یک از مأموران نظامی و انتظامی حق مراجعه [!] به منازل و اماکن افراد برای جستجوی اسلحه غیرمجاز را ندارند». منطق خلف این گفته این است که از روز ۲۳ مرداد، نیروهای امنیتی و انتظامی رژیم به بهانه «یافتن اسلحه غیرمجاز» یورش های گسترده و تازه ای را به خانه های مردم، به ویژه به خانه کسانی که در مظان اتهام مخالفت با رژیم قرار دارند، آغاز خواهند کرد و موج جدیدی از دستگیری ها را به راه خواهند انداخت. با توجه به سوابق گذشته رژیم در اعدام افراد با «جرم» های بسیار سبک تر از این، باید انتظار داشت که اجرای «اشد مجازات» در مورد کسانی که در این روند هدف یورش گزیده های رژیم قرار می گیرند، به معنای شروع موج جدیدی از اعدام ها نیز باشد. این وضعیت هشباری همه نیروهای آزادیخواه و مردمی داخل کشور را نسبت به اقدامات رژیم برای آغاز موج جدیدی از سرکوب ها طلب می کند.

شده که در آنها به همه مردم اخطار شده است که تا تاریخ ۲۲ مرداد ماه فرصت دارند اسلحه های مورد نظر را به مقامات انتظامی و حکومتی تسلیم نمایند. در این اطلاعیه ها همچنین اخطار شده است کسانی که از این فرمان «رهبر» سرپیچی کنند و از تحویل سلاح های خود امتناع ورزند «به اشد مجازات» خواهند رسید!

این مسأله که ۱۸ سال پس از انقلاب مردم ایران، رژیم به ناگاه نگران وجود اسلحه در دست مردم شده است، بیش از هر چیز از تزلزل وضعیت دست اندر کاران رژیم و نگرانی و وحشت عمیق آنان از خشم فزاینده توده های معترض مردم سرچشمه می گیرد. جناح های ارتجاعی درون حاکمیت به ویژه با توجه به نتایج انتخابات پنجمین دوره مجلس شورای اسلامی به خوبی درک کرده اند که ادامه وضعیت موجود بدون تشدید سرکوب و اختناق، و ارباب و پیگرد هرچه بیشتر مردم امکان پذیر نخواهد بود. «اولتیماتوم» جدید «رهبر» و «فرمانده کل قوا» و وزارت کشور به مردم ایران نشانه آشکار وحشت عمیق دست اندر کاران رژیم از وضعیت موجود در سطح جامعه است.

به دنبال صحبت های اخیر خامنه ای در مورد «عفو دارندگان غیرمجاز اسلحه و مهمات»، علی محمد بشارتی، وزیر کشور جمهوری اسلامی در روز ۹ تیرماه سال جاری اعلام کرد که «دارندگان اسلحه و مهمات غیرمجاز تا بیست و دوم مردادماه سال جاری مهلت دارند مراتب را به پایگاه های بسیج، پاسگاه های نیروی انتظامی و دواير اسلحه و مهمات کشور گزارش دهند». بشارتی در توضیح این مسأله گفت که «از زمان پیروزی انقلاب اسلامی و در دوران دفاع مقدس مقادیر قابل توجهی به دست مردم افتاده که در حال حاضر نیازی به نگهداری آنها نیست». وی صریحاً اعلام کرد: «دارندگان اینگونه سلاح ها که هويت ۸۰ درصد آنان مشخص شده باید تا زمان اعلام شده مراتب را به مراجع ذی ربط اعلام کنند. در غیر این صورت مورد تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت.»

به دنبال این اطلاعیه وزارت کشور، خیابان های تهران - تیرهای چراغ برق، دیوارها و دیگر نقاط اماکن عمومی - از اطلاعیه های بیشماری در رابطه با فرمان جدید «رهبر» و «فرمانده کل قوا» پوشیده

واگذاری سهام کارخانه ها به کارگران

ترفندی کهنه و بی اثر

از ابتدای سال جاری، رژیم «ولایت فقیه» تبلیغات پر سرو صدایی پیرامون واگذاری سهام کارخانه ها و واحدهای تولیدی به کارگران به راه انداخت و این سیاست را نتیجه «توجه» و «دلسوزی» سران رژیم به مسایل و مشکلات طبقه کارگر و زندگی آنها اعلام کرد.

رفسنجانی در اردیبهشت ماه سال جاری در دیداری از استان فارس از جمله گفت: «کارگران در عصر سازندگی پشتوانه ای قوی و محکم برای کشور و نظام جمهوری اسلامی به شمار می آیند ... تا پایان برنامه دوم شرایط زندگی مردم به ویژه کارگران مطلوبتر از وضعیت فعلی و گذشته خواهد بود.»

به دنبال تکرار سخنان مشابهی از سوی خامنه ای و دیگر سران رژیم مسأله واگذاری سهام کارخانه ها و واحدهای تولیدی در مرکز سیاست های کارگری رژیم قرار گرفت. در فروردین ماه خبرگزاری جمهوری اسلامی از قول محمد رضا نعمت زاده وزیر صنایع گزارش داد که: «در اجرای قانون واگذاری سهام واحدهای دولتی به کارگران و ایشارگران، در سال ۱۳۷۴ طی دو مرحله در مجموع ۵ میلیون و ۳۴۹ هزار سهم از سهام شرکت ایران خودرو به کارگران بخش های مختلف این کارخانه واگذار شده است...». همچنین وزیر صنایع اعلام کرد: «در سال گذشته دولت ۱۰ درصد سهام واحدهای تولیدی و شرکت های دولتی را متعلق به کارکنان این واحدها اعلام کرده است که مقدمات واگذاری آنها فراهم شده است...».

به دنبال این سخنان رسانه های گروهی جمهوری اسلامی هیاهوی تبلیغاتی وسیعی پیرامون سهام دار شدن کارگران به راه انداختند و آینده ای «مطلوب و درخشان» را به کارگران و زحمتکشان وعده دادند.

پس از گذشت مدتی، در خردادماه سال جاری، مدیرکل دفتر گسترش مالکیت - واگذاری سهام کارگری در وزارت کار و امور اجتماعی در جمع مدیران و کارگران در شهر صنعتی ساوه اعلام کرد: «طی پنج سال گذشته ۲۴ میلیون سهام کارخانجات به کارگران واگذار شده است و ۱۸ میلیون سهام قابل واگذاری باقی مانده به تدریج واگذار خواهد شد...». بر اساس همین گزارش ها وزارت کار نیز خبر از باز شدن یک دفتر مشاوره رایگان توسط این وزارت خانه در سازمان بورس و اوراق بهادار داد که کارگران می توانند از ساعت ۸ تا ۱۳ بعداز ظهر برای مشاوره به آن رجوع کنند.

موضوع «واگذاری سهام» به کارگران نه

مستقیم می پردازند، تنزل می دهند تا «جبران» پرداخت سهام را از طریق دیگری کرده باشند.

سوم اینکه اکثریت کارگران برای خرید این سهام دارای پس انداز و اندوخته ای نیستند، برای شرکت در روند «سهام دار» شدن محتاج به دریافت وام از دولت و کارفرما هستند. مدیرکل دفتر گسترش مالکیت و واگذاری سهام کارگری - وزارت کار با تأکید بر این موضوع از جمله یادآور شد: «به منظور حل مشکل مالی کارگران برای خرید سهام، ۸۰ درصد قیمت سهام به صورت وام در اختیار کارگران قرار خواهد گرفت...». به عبارت دیگر کارگران برای «سهام دار» شدن «وام دار» رژیم و کارفرما خواهند شد و شرایط عادی چنین وام هایی کارگران را ملزم به کار در شرایط دلخواه کارفرما، تا پایان تصفیه وام خود، خواهد کرد.

چهارم اینکه بخش زیادی از «سهام» واگذار شده به کارگران چیزی نیست جز بدهی دولت بابت مبالغ پرداخت نشده بیمه درمانی و کاری کارگران. کرباسیان، مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در مصاحبه ای با روزنامه رسالت ضمن اعتراف به موضوع از جمله می گوید: «تا پایان سال ۱۳۷۴، دولت مبلغ ۱۴۰ میلیارد تومان بابت سهم سه درصد کمک به بیمه شدگان به ما بدهکار بوده است... توانستیم مقداری از طلب هایمان را به صورت سهام کارخانجات یا انتقال مالکیت آنها به سازمان پس بگیریم. مثلاً امسال حدود ۱۰ میلیارد تومان از این رقم را به صورت سهام کارخانه های تولیدی گرفته ایم و برای دریافت ۱۰ واحد تولیدی دیگر در حال مذاکره هستیم...» (رسالت ۲۴ تیر ۷۵).

سیاست واگذاری «سهام به کارگران» ترفندی است کهنه که سران حکومت برای مهار زدن به جنبش بالنده و در حال رشد طبقه کارگر و اوج گیری جو نارضایتی در محیط های کارگری دنبال می کنند. تجربه رژیم سرنگون شده سلطنتی نشان می دهد که طبقه کارگر ایران، بنا به عوامل عینی و ذهنی، این بار نیز فریب «سهام دار» شدن و زندگی «درخشان» را نخواهد خورد. با توجه به اوج گیری بحران اقتصادی، اجتماعی و سیاسی رژیم، بعید به نظر می رسد که این ترفند حتی بتواند اثر کوتاه مدتی داشته باشد.

تنها پدیده جدیدی در کشور ما نیست بلکه سیاست اتخاذ شده از سوی رژیم «ولایت فقیه» چیزی جز همان سیاست رژیم گذشته نیست. رژیم شاه در سال ۱۳۴۱ مسأله فروش و سهمیم کردن کارگران در کارخانه ها را به عنوان اصل چهارم «انقلاب سفید» اعلام کرد و به مورد اجراء گذاشت. در همان سال ها نیز قانونی به نام «گسترش مالکیت واحدهای تولیدی» تصویب شد که هدف اصلی آن «سهام دار» کردن کارگران بود.

اما واقعیت در پشت این مانورها چیست و اثرات مستقیم و غیر مستقیم آن بر زندگی کارگران چگونه خواهد بود. در سال های اخیر به دنبال اجرای سیاست مخرب و ضد ملی «تعديل نیروی انسانی» (دیکته شده از سوی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول) صدها هزار کارگر به صف بیکاران پیوسته اند، سطح تولید در کشور کاهش چشمگیری داشته است و در مجموع سطح زندگی بخش های وسیعی از مردم، خصوصاً کارگران، زحمتکشان و کارمندان کاهش چشمگیری داشته است.

بدیهی است که در کنار تسمیق چنین روندی، موج نارضایتی و مبارزه جویی در میان کارگران و زحمتکشان افزایش یابد و نگرانی های جدی را برای سران رژیم ایجاد کند. مانور اخیر رژیم نیز دقیقاً برای آرام کردن محیط های کارگری و فریب کارگران است. فروش سهام به کارگران بر اساس تبلیغات رژیم نه تنها نمی تواند عملی گردد، بلکه در عمل مشکلات جدیدی را برای بخش های بزرگی از طبقه کارگر ایجاد خواهد کرد که ما مختصراً به آن اشاره می کنیم.

نخست اینکه مشخص نیست که میزان و معیار واگذاری سهام به کارگران و «ایشارگران» کدام است و بر اساس چه معیاری و با نظارت چه ارگانی صورت می گیرد.

دوم اینکه شیوه مشارکت کارگران در سهام کارخانجات در واقع عبارت است از تقسیم درآمد کارگر به دو بخش، یکی به صورت دستمزد و دیگری به شکل سهم. روال عادی در چنین شرایطی آن است که رژیم و کارفرما میزان دستمزد را، که

آزادی برای همه زندانیان

سیاسی ایران!

تراز مثبت بازرگانی خارجی جمهوری اسلامی

واقعیت چیست؟

می دهد». هفته نامه مید نیز در گزارش ویژه خود پیرامون اوضاع اقتصادی ایران از جمله می نویسد: «در نیمه دوم سال ۱۹۹۵ کاهش سفارش های وارداتی ایران از شرکای تجاری این کشور به جز انگلستان ادامه یافته است. این میزان کاهش در ۹ ماه اول سال ۱۹۹۵، در مقایسه با سال قبل بیش از ۲۵ درصد بوده است...»

خبرگزاری جمهوری اسلامی در گزارش خود پیرامون واردات ایران از کشورهای اروپایی اعلام کرد که در سال ۱۹۹۴ میزان این واردات از ۱۰ میلیارد به ۵ میلیارد دلار کاهش یافته است و واردات ایران از ژاپن نیز روند تنزلی را در سال های اخیر طی کرده است و براساس گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی ارزش واردات ایران از ژاپن در ۹ ماه اول سال ۱۹۹۵، ۴۶ درصد کاهش یافته است و تا سطح ۴۹۷ میلیون دلار تنزل یافته است.

برای بیشتر روشن شدن معیار ادعاهای سران رژیم باید در مقابل این کاهش چشمگیر واردات ایران که عمدتاً به دلیل ورشکستگی مالی رژیم و بدهی خارجی ۴۳ میلیارد دلاری - در سال حداقل ۶ میلیارد دلار تنها باز پرداخت سود این بدهی ها است - میزان صادرات ایران را در همین سال ها ارزیابی کرد تا روشن شود برنامه ها و یا بهتر بگوییم بی برنامهگی رژیم چه لطامت جدی را به پیکر اقتصاد کشور وارد آورده است.

بر اساس آمارهای رسمی رژیم صادرات ایران در سال های اخیر بین ۱۷ تا ۱۹ میلیارد دلار نوسان داشته است. از این رقم نزدیک به ۱۵ میلیارد دلار آن به درآمد نفت و فرآورده های نفتی اختصاص دارد و بین ۲ تا ۴ میلیارد دلار صادرات غیر نفتی است.

در اواسط سال گذشته، رییس کل گمرک جمهوری اسلامی اعلام کرد که صادرات غیر نفتی کاهش چشمگیری داشته است. وی یاد آور شد: «صادرات کالاهای غیرنفتی در طی ۱۰ ماه اول سال ۱۳۷۴ نسبت به سال گذشته ۲۵ درصد کاهش یافته است». بر اساس همین آمار ارزش کالاهای غیر نفتی ایران در سال ۱۳۷۳، ۴ میلیارد دلار بوده است که این رقم در سال ۱۳۷۴، ۳۰ درصد تنزل یافته و به رقم ۲/۲ میلیارد دلار رسیده است.

روابط عمومی اتاق بازرگانی و صنایع ایران در اواسط بهمن ماه سال ۱۳۷۴ اعلام کرد که: «در شش ماهه اول سال ۱۳۷۴، ۵۴۹ میلیون دلار فروش از کشور صادر شده است که نسبت به سال گذشته ۳۳ درصد کاهش نشان می دهد». خبرگزاری فرانسه نیز در گزارشی پیرامون صادرات خاویار ایران از جمله نوشت: «تولید و صدور خاویار ایران تنزل یافته است و از میزان ۴۰۰ تن در سال ۱۹۹۱ به ۱۲۰ تن در سال ۱۹۹۵ رسیده است...»

وضعیت تولید و صدور اقلام صنعتی به مراتب وخیم تر از سایر صادرات است. روزنامه اطلاعات در گزارشی در تیرماه سال گذشته، به نقل از منابع دولتی کل صادرات واحدهای مربوط به وزارت صنایع را حدود ۷۴۴ میلیون دلار اعلام کرد. در اسفندماه سال ۱۳۷۴ روابط عمومی وزارت صنایع گزارش مفصلی پیرامون صادرات عمده ترین اقلام صنعتی کشور منتشر کرد که بسیار افشاگرانه است. (نگاه کنید به جدول شماره ۱)

مقایسه جمع کل اقلام صنعتی صادر شده در سال ۱۳۷۴ در مقایسه با سال گذشته افت و تنزل جدیدی را در وضع تولید و صنایع داخلی نشان می دهد. علت افت شدید تولیدات داخلی نیز روشن است. بخش اساسی تولید داخلی کشور به مواد خام وارداتی برای ادامه حیات خود نیازمند است. بر اساس ارزیابی های وزارت صنایع سنگین، ۶۰ درصد تولید صنعتی کشور وابسته به مواد خام صنعتی و کالاهای واسطه ای است که از خارج وارد می

بر پایه آمار و ارقام انتشار یافته از سوی مقامات جمهوری اسلامی، تراز بازرگانی خارجی رژیم - در سال ۱۳۷۳، برای نخستین بار پس از سال ها به میزان قابل توجهی مزاد داشته است. نشریه نماگرهای اقتصادی که توسط بانک مرکزی منتشر می شود، در اولین شماره خود نوشت: «... ظرف نیمه اول سال ۱۳۷۴، ۹ میلیارد و ۴۲۸ میلیون دلار کالای نفتی و غیر نفتی صادر شده است و در مقابل ۶ میلیارد و ۲۰۵ میلیون دلار کالا وارد شده است. تراز مثبت بازرگانی ایران تا پایان نیمه اول سال ۱۳۷۴ به ۳ میلیارد و ۲۲۲ میلیون دلار می رسد...». پس از گذشت چندی دومین شماره نشریه نماگرهای اقتصادی در اسفند ماه سال گذشته گزارش داد: «تراز حساب جاری کشور مثبت بوده است... و در مقایسه با شش ماه اول سال ۱۳۷۴، ۹۱۶ میلیون دلار افزایش نشان می دهد...».

همزمان با انتشار این اخبار از سوی رژیم، نشریه «میدل ایست اکونومیک دیجست (مید)» مطلبی را منتشر ساخت که در بخشی از آن آمده است: «ایران در شش ماه اول سال ۱۹۹۵ مزاد بازرگانی خارجی داشته است» و سپس می افزاید: «بانک جهانی و صندوق بین المللی پول دولت جمهوری اسلامی را به خاطر ادامه اصلاحات اقتصادی مورد تشویق قرار داده اند. صندوق بین المللی پول ضمن تمجید از ایران خواستار سرعت بخشیدن به اقدام های اصلاحی و آماده کردن زمینه های مناسب اجتماعی برای تسریع این اصلاحات اقتصادی شده است...».

خبر تراز مثبت بازرگانی که رسانه های تبلیغاتی رژیم آنرا با بوق و کرنا ناشی از «سیاست مسئولانه» و در «راستای سازندگی» کشور معرفی کردند، چیزی نیست جز به اجرا درآوردن اجباری محدود کردن واردات در شرایط ورشکستگی مالی دولت جمهوری اسلامی. موضوعی که عسگر اولادی از رهبران گروه حجتیه - رسالت، در جمع بازاریان به آن صریحاً اعتراف کرد و قول داد تا در اسرع وقت این سیاست «نادرست» که به تجارت تجار نیز لطمه زده است، «تصحیح» گردد.

بدین ترتیب برخلاف ادعاهای سران رژیم مزاد تراز تجارت خارجی نه از برنامه ریزی سران رژیم برای بهبود وضع مملکت بوده است و نه ارتباطی به برنامه های اقتصادی دراز مدت کشور برای بالا بردن تولیدات داخلی دارد بلکه به علت ورشکستگی مالی دولت جمهوری اسلامی و عدم توان آن برای ادامه سیاست وارداتی است که در سال های پیش ترقمی معادل ۲۷ میلیارد دلار در سال می رسید و اثرات فاجعه باری هم با ضربه زدن به تولیدات داخلی و هم از نظر افزایش بدهی های خارجی ایران و کسری بودجه سنگین برای اقتصاد کشور بار آورد.

برای روشن تر شدن موضوع می توان به خود آمار رسمی رژیم و بانک مرکزی رجوع کرد... بر اساس گزارش بانک مرکزی تراز بازرگانی ایران در سال ۷۳ و ۹ ماهه اول ۷۴ مثبت بوده است. سران رژیم مدعی هستند که این تراز مثبت حاصل عملکرد سیاست های اقتصادی رژیم در راه اندازی اقتصاد کشور است، ولی نگاهی دقیق تر به آمار واردات و صادرات کشور دروغ بودن چنین ادعاهایی را به روشنی افشاء می کند.

بر اساس آمار رسمی رژیم واردات جمهوری اسلامی در سال های ۷۰، ۷۱ و ۷۲ به ترتیب ۲۵ میلیارد، ۲۳ میلیارد و ۱۹ میلیارد دلار بوده است. این رقم در سال ۷۳ به ۱۱/۵ میلیارد تنزل یافته است. همچنین بر اساس گزارش ماهنامه خبری کمیته انگلیسی بازرگانی خاورمیانه: «صادرات شرکای اصلی تجاری ایران در سال ۹۴ کاهش چشمگیری داشته است. صادرات آلمان به ایران ماهیانه ۳۶ و ایتالیا ۶۴/۹ درصد تنزل نشان

ادامه: تراز مثبت بازرگانی خارجی ...

تولیدات صادر شده در ۹ ماه اول سال ۱۳۷۴	به میلیون دلار
۱- خودرو و قطعات آن	۳۳/۹
۲- صنایع کانی	۲۹
۳- صنایع دستی	۱۲/۵۷
۴- صنایع غذایی، دارو و بهداشتی	۱۱۶
۵- صنایع نساجی	۱۴۰
۶- صنایع فلزی	۴۰
۷- صنایع برق و الکترونیک	۴/۷
۸- صنایع شیمیایی	۷۹
جمع کل	۴۵۳/۷۳

میزان صادرات صنعتی ایران در سال ۱۳۷۴

شود. همان طوری که در بالا اشاره شد، به دلیل ورشکستگی مالی دولت جمهوری اسلامی، رژیم نه تنها نمی تواند نیازهای ارزی کشور را تأمین کند بلکه از هرگونه سرمایه گذاری جدی در صنایع کشور برای مدرنیزه کردن و راه اندازی صنایع پایه ای نیز به شدت عاجز است. به عنوان نمونه صنایع کشور بر اساس ادعای ناجی معاون وزیر صنایع به ۴ میلیارد دلار ارزش نیازمند است که بانک مرکزی در سال گذشته تنها توانسته است ۱/۲ میلیارد دلار سهمیه ارزی برای صنایع اختصاص دهد. همچنین براساس گزارش روابط عمومی وزارت صنایع در مورد راه اندازی و تکمیل طرح های واحد های صنعتی در حال حاضر ۸۴۰۰ طرح صنعتی نیمه تمام (پیشرفت ۲۰ درصد تا ۴۰ درصد) وجود دارد که در صورت راه اندازی آنها می توان ۲۰۰/۰۰۰ امکان شغلی در کشور ایجاد کرد.

نکته دیگر اینکه بر خلاف ادعاهای سران رژیم روند واردات صنایع مصرفی لوکس به کشور علی رغم تصمیم های گوناگون هیأت دولت همچنان ادامه دارد. روزنامه ایران تایمز چاپ تهران در شماره ۴ شهریور سال گذشته نوشت: «بخش عظیمی از درآمد ارزی مربوط به صادرات غیر نفتی صرف واردات اجناس لوکس مصرفی می شود. طبق آمار رسمی سالانه ۵/۵ میلیارد دلار کالاها لوکس به طور قاچاق وارد کشور می شود...». به عبارت دیگر عمده ترین لطمه محدود کردن واردات کشور به صنایع تولیدی وارد می شود و ما در سال گذشته شاهد روند خطرناک ورشکستگی و نابودی بسیاری از واحدهای تولیدی و بیکار شدن هزاران کارگر بوده ایم.

ابعاد بحران در حدی است که رژیم برای جلوگیری از بحران و انفجار اجتماعی این روند به واحد های تولیدی ورشکسته که حتی از پرداخت بدهی های خود و حقوق کارگران و کارمندان عاجز هستند، اجازه نمی دهد که تعطیل شوند.

کوتاه سخن سیاست های مخرب و ضدملی رژیم «ولایت فقیه»، علی رغم ادعاهای رنگارنگ و سراپا دروغ سران رژیمی حاصلی جز ورشکستگی اقتصادی، تورم ۶۰ درصدی، بیش از ۴۳ میلیارد دلار بدهی خارجی و میلیون ها کارگر و کارمند بیکار در کنار میلیون کارگر و کارمندی که حتی با سه یا چهار کار مختلف نمی توانند یک زندگی حداقلی برای خود و خانواده خود تأمین کنند نداشته است. «نظام اقتصادی جمهوری اسلامی» چیزی نیست جز یک سرمایه داری عقب مانده و واپسگرا که عملکرد کنونی آن حاصلی جز تشدید وابستگی و نابودی منابع ملی کشور به دنبال نخواهد داشت. تجربه هفت سال «اقتصاد اسلامی» سران رژیم فاجعه ای است که امروز ده ها میلیون ایرانی با آن دست بگریبان هستند و نسل های آینده نیز هنوز می بایستی تاوان آن را پس بدهند.

رژیم از دانشگاه ها چه می خواهد؟

یکی از اهداف ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی در روزهای اول انقلاب، طرح برنامه ای بود که بدان وسیله بتواند یکبار برای همیشه خیال خود را از مراکز علمی و روشنفکری کشور آسوده سازد. بستن دانشگاه ها و دستگیری و اخراج دانشجویان و دانشگاهیان مترقی که با نام انقلاب فرهنگی صورت گرفت، آغاز عملکرد این حرکت سیاه بوده است که به خیال خام رهبران رژیم با موفقیت صورت پذیرفت، و اندیشه های ناب اسلامی را در دانشگاه ها حاکم ساخت!

بازگشایی مجدد دانشگاه ها، ناموفق بودن این تهاجم ارتجاعی را روشن کرد و حاکمان را به یافتن راه های دیگری وادار نمود. طرح وحدت حوزه و دانشگاه (بخوان علم و خرافات) یا به عبارت بهتر تبدیل دانشگاه ها به حوزه، وارد ساختن حزب الهی های وفادار رژیم با عناوین گوناگون سهمیه بسیجی و شاهد و رزمنده... به دانشگاه ها و اعمال ده ها مانع ایدئولوژیک و عقیدتی و گزینشی... برای داوطلبان ورود به این گونه مراکز آموزشی و یا به عبارتی تحقیق و بازرجویی فرد فرد داوطلبان... از جمله شیوه های ارتجاعی اعمال شده ای بود که توسط مسوولان رژیم به اجرا درآمد و نتیجه آن شد که عده زیادی بیسواد و کم سواد کرسی های دانشگاه ها را اشغال کردند و تلاش نمودند علم را از آنجا بیرون برانند و خرافات را به جای آن حاکم سازند. رویدادهای بعدی نشان داد که مسوولان اجرای این اندیشه سیاه نیز ناموفق ماندند و ابراز مخالفت های گوناگون علیه ارتجاع و استبداد در این مراکز همچنان به قوت خود باقی مانده و رو به رشد گذاشت. هیاهوی امروز خامنه ای و نامه ۱۹۰ تن از نمایندگان روزهای آخر مجلس چهارم به نامبرده و قداره بندی روزمره انصار حزب الله در دانشگاه ها در گرماگرم آغاز گزینش داوطلبان ورود به دانشگاه ها نیز چیزی نیست جز ادامه همان تلاش مذبحخانه کهنه و اجرای این اندیشه قرون وسطایی در تبدیل دانشگاه ها به مراکز دین و اسلام شناسی فرمانبردار، تا مگر خیال حکام تاریک اندیش آسوده شود. عسگر اولادی، ایران خوار معروف رژیم گفته های ما را روشن تر بیان می کند و خواست حاکمان تاریک اندیش از دانشگاه ها را بهتر عریان می سازد:

«... مقام معظم رهبری دانشگاه ها را همانند حوزه های علمیه محل تربیت کارشناسان و محققان اسلام خواه می پسندند و یکی از ویژگی های دانشگاه اسلامی این است که بر اساس آموزش قرآن و اسلام علم را برای رشد و تعالی انسان در اسلام می خواهد نه اینکه علم باری بردوش شخص عالم باشد...» (رسالت ۹ خرداد).

این همان خواست مسوولان رژیم در تبدیل دانشگاه ها به مراکز دینی و خرافی البته با شیوه به اصطلاح مدرن امروزی است. امروز دیگر دانشگاه ها مدرسه «رشدیه» عهد قاجار نیستند که با فتوای رهبران مذهبی به آتش کشانده شوند و عبدالکریم سروش را نیز که اخیرا پادشاه آمده است که «به نام محبوب دین» به تفتیش عقاید می پردازند! (از نامه وی به رفسنجانی) نمی توان «کسروی» خواند و به جرم گفتن گوشه ای از واقعیت ها به بی دینی متهم کرد و ترور نمود. امروز باید با ادامه یک سیاست علم ستیز دانشگاه ها را به مراکز دینی مطیع از نوع فیضیه حسینی تبدیل ساخت و از درون تهی گردانید. طرف دیگر سکه این است که مقاومت مردم در مقابل این خودسری ها و تاریک اندیشی رو به فزونی است.

جبهه های «حزب الله» ...

تشکل های همسو با جامعه روحانیت مبارز تهران باید با تشکیل جبهه واحد در خدمت نظام باشند...» و در انتها به تعریف احزاب مورد قبول «نظام» پرداخت و گفت: «کسانی که می گویند در حکومت ولایت فقیه نمی توان حزب تشکیل داد حرفشان مبنای درستی ندارد، اینها تشکیل حزب در ایران را با کشورهای اروپایی و آمریکا مقایسه می کنند.

تشکیل حزب در ایران هیچگونه تزاخمی با مقام ولایت ندارد چرا که همه چیز و از جمله مشروعیت خود را از ولایت می گیرند و می توان با توجه به این اصل مرامنامه و اساسنامه نوشت و رابطه خود را با ولی فقیه تعریف و تنظیم کرد... در نظام اسلامی حزب باید بر اساس احکام الهی و در چارچوب احکام خدا حرکت کند...» (رسالت ۹ تیرماه ۱۳۷۵).

ناطق نوری در سخنان دیگری که انعکاس وسیعی در رسانه های گروهی یافت ضمن اشاره به ضرورت تشکل در اسلام از جمله گفت: «در نظام اسلامی تشکل ها بازوی ولایت محسوب می شوند و ولایت فقیه نیز بهترین ضامن حفظ سلامت احزاب، جمعیت ها و تشکل هاست» و سپس در تکرار آنچه قبلاً گفته بود یادآور شد: «این سخن بیجایی است که بعضی ها می گویند در حکومت ولایت فقیه نمی توان کار حزبی انجام داد چرا که ارتباط گروه های تشکیلاتی با ولایت روشن است و احزاب و جمعیت ها می توانند از ابتدا اساسنامه و مرامنامه شان را بر اساس اطاعت از ولایت تنظیم کنند...» (رسالت ۲۶ تیر ۱۳۷۵).

و دکتر حسن غفوری فرد، دبیر کل جامعه اسلامی مهندسين، ضمن اشاره به گردهم آمدن ۱۲ تشکل همسو و حزب الهی در باره ضرورت تشکل واحد از جمله گفت: «هم اکنون ما در حال شکل دادن به تشکل های همسو هستیم و مقدمات یک تشکل فراگیر را فراهم می کنیم. این تشکل ارتباط عقیدتی با جامعه روحانیت مبارز خواهد داشت، ولی تشکل مستقلی خواهد بود... اگر حزب و تشکل فراگیر وجود نداشته باشد، گروه های ناشناخته در انقلاب فعال خواهند شد ما در انتخابات دوره سوم و پنجم شاهد گروه های خلق الساعه ای بودیم که هیچکس به صورت منسجم از عقاید، طرح ها و نظریات آنها اطلاعی ندارد...» (رسالت ۱۸ تیرماه ۱۳۷۵).

به عبارت دیگر هدف ایجاد فراکسیون، حزب، جبهه و... در چارچوب واحد «ولایت فقیه» است که برنامه و هدف روشن در خدمت و اطاعت از «ولایت فقیه» دارند. مردم کشور ما با چنین مدلی از تحزب به خوبی آشنا هستند. در زمان رژیم گذشته نیز شاه تا مدتی برای تظاهر به «دموکراسی» دو حزب

«مردم» و «ایران نوین» را راه انداخته بود که در مجلس فراکسیون اکثریت و اقلیت وجود داشته باشد و فراکسیون اقلیت در چارچوب حفظ «نظام شاهنشاهی» به انتقاد از دولت و فراکسیون اکثریت بپردازد.

اگرچه تلاش های کنونی راه انداختن حزب و جبهه در درون و پیرامون حاکمیت جمهوری اسلامی از برخی تفاوت های ماهوی برخوردار است و نشانگر مبارزه جناح های گوناگون برای بدست گیری یا تثبیت قدرت سیاسی است، ولی مدل همان مدل شاهنشاهی است. یعنی ایجاد احزاب و تشکل هایی که در وهله اول به «نظام ولایت فقیه» وفادار و مطیع آن باشند و «مشروعیت» خود را از آن کسب کنند.

سخنان ناطق نوری مبنی بر اینکه اساسنامه و مرامنامه احزاب می بایست در اطاعت از «ولایت» باشد به روشنی نشانگر چنین خواست و برنامه ای است که حتی با قانون اساسی و قانون احزاب مصوب مجلس رژیم نیز در تضاد و تناقض آشکار قرار دارد. به عبارت دیگر آزادی احزاب رسمی و مورد قبول «ولی فقیه» و سرکوب خشن و بیرحمانه مخالفان رژیم.

اتفاقی نیست که در پایان پنجمین دوره «انتخابات» مجلس و حرکت گروه های مختلف برای دست یابی به توازن و تعادل نیرو در مقابل هم، فریاد نبود «آزادی» و «اختناق» از سوی گروه ها از جمله «خط امام»، «سلام» و مجاهدین انقلاب اسلامی به ناگهان فروکش کرد و جای آن را سخن از «سازندگی» مبارزه «فراکسیون ها» در مجلس و خوشحالی از «تقویت و انسجام نظام» می گیرد. در این بازار مکاره آنچه که هر روز بیش از پیش برای مردم روشن تر می شود این است که سیاستمداران و جناح های گوناگون درون حاکمیت تنها یک فکر و هدف واحد را دنبال می کنند کسب قدرت، یا حفظ و تثبیت آن، به هر قیمت و با هر برنامه و ترفندی.

در این برنامه علی رغم نام های گوناگون «نمایندگان حزب الله»، «مجمع نمایندگان حزب الله»، «ثارالله»، «جامعه روحانیت مبارز»، «مجمع روحانیت مبارز» و... گروه های شرکت کننده یک هدف واحد وجود دارد، حفظ «نظام» کنونی، حفظ و تثبیت ادامه حاکمیت «روحانیت» بر حیات مملکت، و به عبارت روشن تر حفظ رژیم دیکتاتوری که مسؤول مستقیم نا بسامانی های عظیم کنونی در کشور ماست.

در مقابل یک کاسه شدن گروه های طرفدار «ولایت» و تشکیل جبهه ها و احزاب گوناگون «حزب الهی» تنها یک پاسخ و وظیفه روشن در مقابل ما و تمامی نیروهایی که به آزادی و رهایی ایران از بندهای استبداد می اندیشند وجود دارد و آن تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری و بسیج نیرو برای پایان دادن به رژیم «ولایت فقیه» است.

در همبستگی با زندانیان سیاسی ...

همبستگی با همزمان خود به اعتصاب غذای تر دست زده اند و خواهان رسیدگی فوری دولت ترکیه به وضع آنان شدند.

بر اساس گزارش های رسیده تا زمان تهیه این گزارش تاکنون یازده تن از این مبارزان دلاور راه آزادی، از جمله یک زندانی سیاسی زن، جان باخته اند و حال تعداد کثیری از زندانیان بسیار وخیم است. بر اساس گزارش خبرگزاری های جهان تنها در زندان «بایرام پاشا» در استانبول ۱۰ نفر از اعتصاب کنندگان، که تاکنون ۲۰ کیلو از وزن خود را از دست داده اند، در حالت اغماء به سر می برند و خطر مرگ جان آنان را تهدید می کند.

از زمان آغاز اعتصاب غذا، ناآرامی ها تمام شهرهای ترکیه را فراگرفته است و نیروهای مترقی این کشور، خصوصاً نیروهای چپ، در تظاهرات و برخوردهای روزانه با نیروهای انتظامی خواهان رسیدگی فوری به این مسأله هستند. بر اساس آخرین گزارش ها رئیس پلیس ترکیه صبح روز جمعه هدف گوله قرار گرفت و از پای درآمد. خبرگزاری های جهان این حمله به پلیس را در ارتباط با مرگ زندانیان سیاسی ارزیابی کردند. اوضاع ترکیه به شدت بحرانی می شود.

دولت دست راستی این کشور که از ائتلاف نیروهای اسلامی و سایر احزاب دست راستی ترکیه در ماه های اخیر، پس از سقوط دولت چیلر، روی کار آمده است تاکنون در مقابل خواست های اساسی زندانیان سیاسی هیچ واکنش مثبتی نشان نداده است. بر اساس گزارش خبرگزاری های جهان، وزیر دادگستری ترکیه که از چهره های فوق العاده ارتجاعی و دست راستی دولت است، به شدت با هرگونه برخورد منعطف در قبال خواست زندانیان سیاسی مخالف است.

علی رغم آنکه بیش از ۷۰ روز از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ترکیه می گذرد، رسانه های گروهی و کشورهای غربی، خصوصاً کشورهای مجمع اروپا، که ترکیه خواهان عضویت در آن است، تا جان باختن ۶ تن از زندانیان در اثر اعتصاب، آن را نادیده گرفتند و به سکوت برگزار کردند.

سکوت کشورهای غربی در مقابل تجاوز آشکار و مکرر دولت ترکیه به حقوق بشر، از جمله سرکوب خونین خلق کرد در این کشور، بار دیگر سیمای دور و عوام فریبانه این کشورها و ادعاهای آنها پیرامون دفاع از حقوق بشر را به نمایش می گذارد.

حزب توده ایران ضمن ابراز همبستگی پرشور و رزمجویانه با اعتصاب غذای قهرمانانه زندانیان سیاسی ترکیه، خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی در ترکیه است.

رویدادهای جهان

تقویت بنیه نظامی ایالات متحده در خلیج فارس

به گزارش هفته نامه جینز در اوایل تیرماه جاری ایالات متحده یگان ویژه نیروی هوایی خود را مرکب از ۱۳۰۰ پرسنل نظامی، ۳۰ هواپیمای جنگنده فانتوم اف-۱۵ و اف-۱۶ و ۴ هواپیمای تانکر سوخت گیری KC-135 جهت یک «ماموریت دوماهه» در قطر مستقر کرده است. به نوشته جینز ماموریت این یگان، پاسداری از منطقه ممنوع برای پرواز هواپیماها در جنوب عراق و همچنین انجام مانورهای با نیروهای این شیخ نشین است. این سومین یگانی است که در ماه های اخیر توسط ایالات متحده برای شرکت در عملیات «دید بانی جنوبی» در کشورهای عربی مستقر شده است.

بهانه پاسداری از منطقه ممنوع پرواز در جنوب عراق عملاً کوششی برای تقویت فزاینده نیروهای نظامی ایالات متحده در خلیج فارس گردیده که هدف آن علاوه بر جنگ روانی علیه عراق، اعمال فشار بر رژیم جمهوری اسلامی به منظور اتخاذ سیاست های موافق منافع استراتژیک امپریالیسم است.

بروس رایدل یکی از مقامات برجسته وزارت خارجه آمریکا اعلام کرد که: «این وسیله ای است بسیار موثر برای نشان دادن عزم ما در تقابل با تجاوز علیه قطر و دیگر متحدان ما در منطقه». به طور کلی هدف این فعل و انفعالات تاثیر گذاردن بر اوضاع سیاسی ایران است. محافل رسمی ایالات متحده اعلام کردند که قطر به موجب یک موافقتنامه همکاری با واشنگتن اجازه داده است وسایل و سلاح های سنگین مورد نیاز یک تیپ زرهی ایالات متحده را در انبارهای ویژه ای در این شیخ نشین استقرار دهد.

موزه های جنوبی تاجیکستان بسته شد

به دنبال انتشار گزارش های امنیتی مبنی بر جمع شدن نیروهای اپوزیسیون در طول مرز تاجیکستان افغانستان دولت تاجیکستان در ۲۷ تیرماه اعلام کرد پست های مرزی در سراسر مرز جنوبی آن کشور مسدود خواهد شد. سخنگوی ریاست جمهوری، ظفر سید اوف اظهار داشت دولت «در روابطش با تمام کشورهایی که از نیروهای اپوزیسیون مسلح حمایت می کنند تجدید نظر خواهد کرد». هرچند سید اوف از نام بردن کشور مشخصی خودداری کرد، ولی تاجیکستان ایران و افغانستان را دو کشوری می شناسد که از نیروهای مسلح مسلمانان مخالف دولت حمایت می کنند.

گسترش ناتو در اروپای مرکزی و شرقی

مقامات دولتی و خبرنگاران جمهوری چک، مجارستان، لهستان، رومانی، اوکراین، اسلوانی، اتریش، فنلاند، سازمان ناتو، ایالات متحده آمریکا، بریتانیا، آلمان و فرانسه در ۲۰ تیرماه به منظور بحث در مورد آینده امنیت اروپا و گسترش ناتو با هم دیداری داشتند. کنفرانس که در نزدیکی پراگ برگزار شد توسط بنیاد مطالعات بین المللی و نیز بنیاد بوم سازمان داده شده بود. مقامات رسمی چک، مجار، اسلوانی و لهستانی تمایل خود را در پیوستن هرچه سریع تر به ناتو مورد تاکید قرار دادند و اظهار امیدواری کردند که ناتو رسماً در آذرماه جاری با گسترش خود موافقت کند. مقامات کشورهای مزبور مخالفت های روسیه را مردود شمردند و اظهار داشتند که گسترش ناتو در جهت تقابل با روسیه نخواهد بود، بلکه بخشی از روند توسعه یکپارچگی اروپا است. شرکت کنندگان کنفرانس خواستار نوعی «همکاری استراتژیک» با روسیه، به موازات گسترش ناتو، شدند، هرچند برخی از شرکت کنندگان کنفرانس اظهار نگرانی کردند که موضع مسکو ممکن است دستیابی همزمان به این اهداف را مشکل نماید.

اتحاد نیروهای ملی و میهنی تاتارستان

در ۲۸ تیرماه خبرگزاری رسمی روسیه اطلاع داد که چندین سازمان کمونیست و ملی تاتارستان بهم پیوسته اند و اتحادیه میهنی مردم تاتارستان را تشکیل داده اند. حزب کمونیست تاتارستان، حزب استقلال ملی (اتفاق)، اتحادیه جوانان تاتارستان (آزادلیق) و شعبه تاتارستان اتحادیه ملی روسیه به رهبری سرگئی بابورین به جنبش جدید پیوسته اند. دبیر حزب کمونیست، روبرت صادق اوف گفت ناسیونالیست های طرفدار

استقلال و کمونیست ها که حامی اعاده اتحاد شوروی هستند به دلیل مخالفت مشترکشان با رژیم فعلی با هم اتحاد کرده اند. جنبش جدید مقامات قانونی جمهوری تاتارستان را متهم می کند که در نتایج انتخابات ریاست جمهوری در تاتارستان، دستکاری و تقلب کرده اند.

گسترش همکاری های هند، ترکمنستان و ایران

وزیر خارجه ترکمنستان، بوریس شیخ مرادوف در بازدید از هندوستان با نخست وزیر هند در مورد یک موافقتنامه گسترش همکاری های دوجانبه در چارچوب توافقنامه جداگانه سه طرفه موجود بین ایران، هند و ترکمنستان به توافق رسیدند.

گوداد، نخست وزیر هند تاکید کرد روابط با ترکمنستان برای هند «ارحیت بالایی» دارد. و اضافه کرد که ۱۵ میلیون دلار اعتبار هند به ترکمنستان پروژه های مشترک در صنایع داروسازی، نفت و گاز را تسهیل خواهد کرد.

ترکمنستان - ایران و ارمنستان

طی اجلاس دو روزه بوریس شیخ مرادوف، علی اکبر ولایتی و واهان پاپازیان در عشق آباد وزرای خارجه کشورهای ترکمنستان، ایران و ارمنستان چندین پیمان همکاری طولانی مدت به امضاء رساندند. در مرکز این توافق ها، قرارداد تجاری معاملات پایاپای سه جانبه قرار دارد که براساس آن گاز ترکمنستان به هندوستان، پلاستیک و لامپ های الکتریکی ارمنستان به ایران و «کالاها و خدمات مشخص نشده» را از ایران به ترکمنستان می فرستد. تخمین زده می شود که هرکدام از محموله ها ۲۰ میلیون دلار ارزش داشته باشند. از نکات با اهمیت این اجلاس تجدید تعهد هر سه وزیر خارجه برای ادامه همکاری در مورد موضوعات مربوط به منطقه می باشد.

همکاری نظامی پاکستان و اوکراین

به گزارش مطبوعات روسیه وزیر دفاع پاکستان، آفتاب شعبان میرانی اظهار داشته است که اسلام آباد در مورد خرید ۳۳۰ تانک (ت ۸۰) از اوکراین به موافقت رسیده است. این معامله ۶۵۰ میلیون دلار ارزش خواهد داشت. میرانی گفت که همکاری های نظامی با اوکراین در تامین امنیت پاکستان ضروری است.

ترکیه خواهان نقش عمده در منطقه است

مشکل است زیرا خود این کشور ارتباطات نزدیکی با اسرائیل دارد. اختلاف ترکیه با سوریه و ایران بخاطر وجود پایگاه های چریک های حزب کارگران کردستان ترکیه در این دو کشور است.

حزب کارگران کردستان که یک جنبش چریکی است، در سال های اخیر برخوردهای خونینی را با نبردهای نظامی ترکیه در مناطق کردنشین در جنوب و شرق این کشور داشته است. ترکیه، ایران را متهم کرده است که به تعلیم نیروهای خرابکار بنیادگرای ترک اقدام نموده است. اخیراً دو کشور به اخراج متقابل تنی چند از دیپلمات های یکدیگر دست زدند.

که با متحدان ناتوی ما اختلاف داشته اند به مرز تولید سلاح های اتمی رسیده اند. ولی متحدان ما در ناتو در مورد ما دست به تحریم تسلیحاتی زدند». سان گورلو سیاست ناتو را در فراهم کردن پوشش دفاعی برای کردستان خودمختار در شمال عراق مورد انتقاد قرار داد. و مدعی شد که این سیاست موجب ایجاد خلاء قدرت در منطقه شده است. وی از متحدان ترکیه در ناتو خواست که نقش ترکیه را در تعیین آینده منطقه تضمین نماید.

سان گورلو ایران و سوریه را متهم کرد که از سیاست های خصمانه ای در قبال آنکارا پیروی می کنند. وی گفت که درک انتقادهای مصر از ترکیه به خاطر امضاء توافقنامه نظامی با اسرائیل برای او

هفته نامه جینز در اواسط تیرماه متن مصاحبه ای را با سان گورلو، وزیر دفاع وقت ترکیه منتشر کرد. اظهارات وزیر دفاع ترکیه به لحاظ ابعاد منطقه ای آن حائز اهمیت فراوان است.

سان گورلو معتقد است ترکیه باید به فکر تسلیحات پیشرفته تری باشد. و صنایع خود را در جهت تولید تسلیحات و وسایل دفاعی تقویت نماید. او می گوید: «شما وقتی قدرتمند خواهید بود که بتوانید سلاح های خودتان را خود تولید کنید.

ما هم اکنون کمپانی های درجه اول ترکیه را تشویق می کنیم که به سرمایه گذاری در صنایع دفاعی بپردازند تا اتکاء ترکیه به تکنولوژی برتر و وابستگی به دیگران کاهش پیدا کند... بعضی از همسایگان ما

کنگره هشتم حزب کمونیست ویتنام

ادامه نوسازی با هدف تحکیم سوسیالیسم

اوایل قرن آینده، اهمیت حیاتی دارد.

● تقویت ساختارهای حزب: ارتقاء هشیاری و بیداری سیاسی، قابلیت های انقلابی و سطح درک در حزب کمونیست ویتنام، استحکام سازمانی آن، رعایت دقیق اصل مرکزیت دموکراتیک، پرداختن به امر تشکیل یک گردان کادر که به لحاظ حرفه ای و اخلاقی آزموده است و ادامه نوسازی نقش رهبری آن، همه و همه با هدف تضمین نقش پیشاهنگ طبقه کارگر و نماینده وفادار منافع طبقه کارگر و مردم زحمتکش و تمامی ملت در قالب حزب کمونیست ویتنام، در مرکز توجه کنگره قرار داشت.

کنگره پس از بحث و بررسی گزارش سیاسی آن را به تصویب رساند، گزارش سیاسی با مطرح کردن اهداف بسیار بلند پروازانه در مقابل حزب و مردم ویتنام از روحیه بالای انقلابیون ویتنامی و اطمینان آنان به موفقیت حکایت دارد. بر طبق گزارش در ۵ سال آینده تولید ناخالص ملی باید هر سال ۹-۱۰ درصد افزایش یابد و این در حالی است که افزایش تولید صنعتی در این دوره هر سال ۱۴-۱۵ درصد خواهد بود. کنگره با تأکید مشخص بر روی اهمیت بخش دولتی و تشویق سرمایه گذاری خارجی فقط در عرصه های مورد نیاز و طبق برنامه خاطر نشان ساخت. در بحث های کنگره از گرایش منفی و مضر سرمایه خارجی به سمت توریسم، صنایع سبک و خدمات انتقاد شد و تصمیم گرفته شد که سرمایه خارجی به سمت بخش های استراتژیک و بخصوص عرصه هایی که صادرات کالاهای صنعتی را ممکن کند، هدایت گردد.

از مصوبات دیگر کنگره اینکه در تمامی شرکت های مختلط که با سرمایه خارجی و ویتنامی تأسیس می شود و همچنین صنایع خارجی باید حوزه های حزبی تشکیل گردد و مدیران شرکت ها موظف به قبول فعالیت واحدهای حزبی خواهند بود. وظیفه این سازمان ها «تعلیم کارگران و کارمندان در مورد عملکرد و سیاست های حزب است».

کنگره هشتم حزب کمونیست ویتنام اساسنامه جدیدی را به تصویب رساند که به موجب آن اعضای هیات سیاسی حزب از ۱۰ به ۱۹ نفر افزایش یافت. این انعکاس کوشش حزب برای جوان کردن ترکیب رهبری و تقویت نسل جوان به منظور ادامه پیروزمند سنت های انقلابی حزب کمونیست ویتنام است.

سوسیالیسم در ویتنام به روشنی تعریف شده است. ● درس گیری از روند ۱۰ ساله نوسازی: ایستادگی و پایداری در اهداف استقلال ملی و سوسیالیسم در تمامی روند نوسازی؛ برخورد صحیح به رابطه بین نوسازی سیستم سیاسی و نوسازی اقتصادی و آمیختن نوسازی اقتصادی با نوسازی سیاسی از همان آغاز؛ نوسازی اقتصادی و ساختمان یک اقتصاد کالایی چند شاخه ای که در امتداد مکانیزم بازار حمل می کند باید همراه و همزمان با تقویت نقش مدیریت دولتی در مسیر سوسیالیسم باشد؛ رشد اقتصادی باید با به پای پیشرفت اجتماعی و برابری، حفظ و ارتقاء هویت فرهنگ ملی و حفاظت محیط زیست و سیستم اکولوژیکی پیش برود؛ توسعه و بسط وحدت عظیم مردم و ارتقاء توان جمعی تمام ملت؛ توسعه دایمی همکاری بین المللی، جلب حمایت، پشتیبانی و یاری مردم جهان، حفظ راسخ نقش پیشاهنگ حزب و در نظرگیری تقویت ساختاری حزب، به عنوان یک وظیفه کلیدی، از اهم مسایل مورد توجه کنگره بود.

● جهت گیری به سوی سال ۲۰۲۰، اهداف و وظایف تا سال ۲۰۰۰: گزارش سیاسی با تحلیل وضعیت جهان و منطقه هم پیشرفت ها، هم مشکلات، هم فرصت ها و هم خطرات را مورد توجه قرار می دهد و به دو وظیفه استراتژیک حزب و تمام مردم یعنی ساختمان سوسیالیسم و دفاع از میهن، سرعت بخشیدن به صنعتی کردن، مدرنیزه کردن و در کوششی برای تبدیل ویتنام به یک کشور صنعتی تا قبل از سال ۲۰۲۰ اشاره می کند.

گزارش خاطر نشان می سازد که در ۵ سال آینده تا سال ۲۰۰۰ ادامه پیشرفت روند نوسازی به شیوه ای همه جانبه و هماهنگ، توسعه اقتصاد دارای بخش های متعدد که در امتداد مکانیزم بازار با مدیریت دولتی و جهت گیری سوسیالیستی پیش می رود، تلاش برای جامه عمل پوشاندن و حتی پیشی گرفتن از اهداف تعیین شده در استراتژی برای تثبیت و توسعه اقتصادی-اجتماعی تا سال ۲۰۰۰، تحصیل رشد اقتصادی سریع، موثر و قابل دوام بهمراه راه حل هایی برای مشکلات اجتماعی، تضمین امنیت و دفاع ملی، غلبه بر وضعیت فقر و عدم توسعه، بهبود شرایط زندگی مردم و افزایش انباشت از درون اقتصاد و ایجاد پایه ای محکم برای توسعه بیشتر و بالاتر در

هشتمین کنگره حزب کمونیست ویتنام در ۸ تیرماه با شعار تداوم رفرم های اقتصادی همزمان با برخورد قاطع علیه نیروهای مخالف سوسیالیسم و مخالفان نقش برتر حزب، در هانوی پایتخت این کشور تشکیل گردید. قبل از شروع بحث های کنگره ۱۲۰۰ نفر نمایندگان سازمان های حزبی از ۵۳ استان و نیز رهبران و هیات های نمایندگی احزاب برادر در بنای یادبود و آرامگاه هوشی مین، رهبر بزرگ خلق ویتنام حضور یافتند و ادای احترام کردند.

یک هیات نمایندگی عالی رتبه رسمی از حزب کمونیست چین به رهبری لی پنگ، نخست وزیر این کشور پس از ۳۶ سال به نمایندگی از طرف بزرگ ترین کشور سوسیالیستی جهان در کنگره حزب کمونیست ویتنام شرکت کرد. حضور لی پنگ در کنار رفیق او موی، دبیر کل حزب کمونیست ویتنام نشانه بهبود چشمگیر روابط دو کشور همسایه است.

این کنگره بدلیل مسایل مهمی که در مقابل آن قرار داشت و نیز با توجه به تحولات عمیقی که در ۵ سال گذشته در کشورهای سوسیالیستی سابق در شرق اروپا صورت پذیرفته اهمیت بزرگی پیدا کرده بود. در بحث های تدارکاتی کنگره که ماهها ادامه داشت بیش از ۲/۲ میلیون اعضای حزب شرکت فعال داشتند. پلاکاردهای سرخ رنگ در خیابان های هانوی را که حاوی شعارهای «هشتمین کنگره ملی حزب، ادامه نوسازی، پیشبرد و حفاظت از میهن سوسیالیستی و بهروزی مردم» بود، باید تبلور خواست توده های وسیع مردم قهرمان و حزب کمونیست ویتنام دانست.

از مهم ترین موارد بحث کنگره بررسی و اتخاذ تصمیم درباره گزارش سیاسی کمیته مرکزی حزب بود که نکات عمده آن در طول چهار روز بحث مورد تدقیق و تصویب نمایندگان کنگره قرار گرفت. جهان خارج با علاقه زیادی بحث های کنگره را دنبال می کرد. انبوهی از خبرنگاران خارجی با موشکافی به دنبال این بودند که آیا در مسیر حرکت حزب به سوی سوسیالیسم تغییری داده خواهد شد و چگونه حزب کمونیست ساختمان سوسیالیسم را با روند مدرنیزه کردن و صنعتی کردن کشور تلفیق خواهد کرد

● بررسی اجرای قطعنامه های کنگره هفتم حزب کمونیست ویتنام و ۱۰ سال نوسازی: در گزارش آمده است که روند نوسازی در ۱۰ سال گذشته دستاوردهای عظیم و تأثیرات را به ارمغان آورده است. وظایف تعیین شده از سوی کنگره هفتم برای دوره پنج ساله ۱۹۹۵-۱۹۹۱ اساساً با موفقیت به انجام رسیده است.

ویتنام بحران سیاسی-اجتماعی را پشت سر گذاشته است ولی برخی جنبه ها هنوز باید تثبیت شوند. وظیفه ای که برای مرحله نخستین دوران گذار تعیین شده بود عبارت از آماده ساختن زمینه صنعتی کردن کشور است که در اساس به پایان رسیده است. ویتنام به دوره جدید، یعنی دوره پیشروی در مسیر صنعتی و مدرنیزه کردن کشور وارد شده است. مسیر

کمک مالی به

حزب توده ایران

یک وظیفه انقلابی است!

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

NAMEH MARDOM-NO:485

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm

30 July 1996

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۲۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

نام
IRAN e. V.
شماره حساب
790020580
کد بانک
10050000
بانک
Berliner Sparkasse